

18pt

áạ àả ãã ẵẵ ắắ ằằ ẵẵ đéẹ èẻ êê éệ ềề ỉỉ ìì ïï óọ ờở ỗỗ ôồ ớớ ỗỗ ớớ
 ờở ỗỗ ớớ
 ớớ
 ớớ

36pt

áạ àả ãã ẵẵ ắắ ằằ ẵẵ đéẹ èẻ êê éệ ềề ỉỉ ìì ïï óọ ờở ỗỗ ôồ ớớ ỗỗ ớớ
 ờở ỗỗ ớớ
 ớớ
 ớớ
 ớớ
 ớớ

72pt

áạ àả ãã ẵẵ ắắ ằằ ẵẵ

â Ạ â ả ẫ đ é ẹ è ẻ ễ ê

ê ẹ ê ẻ ễ í ì ï ï ó ọ ò

ỏ ã ô ồ ộ ò ỏ ã ơ ớ ợ

ờ ỏ ỡ ú ụ ù ủ ữ ứ

ự ừ ử ữ ý ỵ ÿ ỷ ỹ Á Ạ

À Ả Ã Ǻ ǻ Ǽ Ǿ ǿ Ǟ Ǟ

Ă Ạ Ằ Ẳ Ẵ Đ É Ẹ È Ẻ

Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Í Í Í Í

Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó

Ò Ò Ò Ó Ó Ó Ó

Õ Ú Ú Ú Ú Ú Ú Ú

Û Û Û Û Ý Ý Ý Ý

18pt

áạ àả ãẫ ăắ ặặ ẵẵ âầ âầ ấấ đé ẹẹ èề ểể êề ểể ỉỉ ìì ỉỉ ốố ọọ ỏỏ ôồ ớớ ộộ ồồ ỗỗ ơơ ờờ
ỏỏ úú ụụ ùừ ùừ ùừ ùừ ỹỹ ỳỳ ỹỹ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ĐỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ
ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỈỈ ỈỈ ỈỈ ỈỈ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỜỜ ỜỜ ỜỜ
ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãẫ ăắ ặặ ẵẵ âầ âầ ấấ đé ẹẹ èề ểể êề ểể ỉỉ ìì ỉỉ ốố ọọ ỏỏ ôồ ớớ ộộ ồồ ỗỗ ơơ ờờ
ỏỏ úú ụụ ùừ ùừ ùừ ùừ ỹỹ ỳỳ ỹỹ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ẦẦ ĐỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ
ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỀỀ ỈỈ ỈỈ ỈỈ ỈỈ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỒỒ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỜỜ ỜỜ ỜỜ
ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãẫ ăắ ặặ ẵẵ

â á à â ã đ é ẹ è ẻ

ê ê ê ê ê í ì ï ï ó ọ ò

ỏ ã ô ó ộ ô ố ỗ ơ ớ ợ

ờ ở ỡ ú ụ ù ủ ã ư ứ

ự ù ủ ã ý ỵ ÿ Ỗ Ỗ

À Á ã Ă Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ

Á Â ã Ǻ Đ É Ẹ È Ể

Ē Ê Ē Ê Ê Ê Ē Ē Í Î Ì Ĩ

Ó Ọ Ò Ỏ Õ Ô Ồ Ộ

Ồ Ổ Ỗ Ớ Ớ Ớ Ờ Ỡ

Ỡ Ứ Ự ù Ử Ữ Ứ Ứ

Ự Ừ Ử Ữ Ý Ỳ Ỳ Ỳ

18pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ẫẫ đé ẹ ềề ểể êê ếế ỉỉ ìì ïï óó ọọ òỏ ãẵ ồồ ốố ờờ ỗỗ ớớ ợợ
 ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ
 ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỀỀ ỂỂ ỄỄ ỈỈ ỊỊ ỠỠ ỌỌ ỒỒ ỠỠ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ
 ỪỪ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ

36pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ẫẫ đé ẹ ềề ểể êê ếế ỉỉ ìì ïï óó ọọ òỏ ãẵ ồồ ốố ờờ ỗỗ ớớ ợợ
 ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ỗỗ ớớ ợợ
 ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỀỀ ỂỂ ỄỄ ỈỈ ỊỊ ỠỠ ỌỌ ỒỒ ỠỠ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ
 ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ
 ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ ỜỜ ỠỠ ỚỚ ỢỢ

72pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ẫẫ đé ẹ ềề ểể êê ếế ỉỉ ìì ïï óó ọọ òỏ ãẵ ồồ ốố ờờ ỗỗ ớớ ợợ

á â ã ä å đ é ê ë ê

é ê ë ê í î ï ó ô

ó ô ó ô ò ó õ ö ø

ò ó õ ú û ü ú

ú û ü ý ÿ ÿ Á Ä

À Á Ã Ä Å Æ Ç È

Á Â Ã Ä Å Đ É Ê Ë

Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê

Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó

Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò Ò

Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û Û

Ü Ü Ü Ü Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý Ý

â á à â ã đ é è ê

ë ê é è ê ã í î ï ó

ọ ỏ ỗ ồ ố ộ ồ ỗ ỗ

ơ ớ ợ ờ ỡ ỡ ú ụ ủ

ũ ư ứ ự ừ ử ỹ ỵ ỳ

ÿ ŷ Á À Á ã Ä Ä

À Á ã Ä Ä Ä Ä Ä Ä

Đ É È Ë Ê Ë Ì Í Î Ï Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

18pt

áạ àả ãã ảả ầầ ẫẫ ậậ ẫẫ đé ẹẹ èề ẽẽ êê êê ỉỉ ìì ỉỉ ỏỏ òò ỏỏ ôô ôô ớớ ớớ
 ợợ ởở ứứ ừừ ửử ỷỷ ỹỹ ẦẦ Ẫẫ ẫẫ Ậậ ậậ ẫẫ ĐĐ Ềề Ềề
 Ểể Ểể Ểể Ểể Ỉỉ Ỉỉ Ỉỉ Ỉỉ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ
 ỢỢ ỢỢ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãã ảả ầầ ẫẫ ậậ ẫẫ đé ẹẹ èề ẽẽ êê êê ỉỉ ìì ỉỉ ỏỏ òò ỏỏ ôô ôô ớớ ớớ
 ợợ ởở ứứ ừừ ửử ỷỷ ỹỹ ẦẦ Ẫẫ ẫẫ Ậậ ậậ ẫẫ ĐĐ Ềề Ềề
 Ểể Ểể Ểể Ểể Ỉỉ Ỉỉ Ỉỉ Ỉỉ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ ỚỚ
 ỢỢ ỢỢ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãã ảả ầầ ẫẫ ậậ ẫẫ

ã â á à á ã đ é è
 ê ë ê ê ê ê ê í î ï ó
 ô õ ö ö ö ö ö ö ó
 ó ọ ờ ở ở ú ù ù ù
 ư ứ ự ừ ử ữ ý ỵ ỷ ỹ
 ÿ Á À Á ã Ä Å Æ
 Ā Ă Ā Ā Ā Ā Ā Đ É

È È È È È È È È

Í Ì Î Ï Ó Ô Õ Ö

Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó

Ó Ö Ö Ö Ú Ú Ú Ú

Û Ü Ü Ü Ü Ü Ý

Ý Ý Ý Ý

18pt

áạ àả ãẫ ạả ãẫ âầ ãẩ đéẹ èẻễ êề ểể ìì ïỉ ớỏ ờờ ỗỗ ồồ ỗỗ ớớ
ợợ ờờ ớớ úụ ùủ ùủ ưừ ửử ỷỷ ỳỷ ÁẠ ÀẢ Ãẫ Ẩẩ Ấẩ ĐỀỀ ÈỀ
Ểể ÊỀ Ểể Ìì Ìỉ Íỉ ỚỚ Ờờ Ỡỗ Ồồ Ỡỗ ỚỚ Ợợ Ờờ ỚỚ Ứứ Ừừ Ủủ ỠỠ
ỨỨ Ủủ ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãẫ ạả ãẫ âầ ãẩ đéẹ èẻễ
êề ểể ìì ïỉ ớỏ ờờ ỗỗ ồồ ỗỗ ớớ
ợợ ờờ ớớ úụ ùủ ùủ ưừ ửử ỷỷ ỳỷ
ÁẠ ÀẢ Ãẫ Ẩẩ Ấẩ ĐỀỀ
ÈỀ Ểể ÊỀ Ểể Ìì Ìỉ Íỉ ỚỚ Ờờ Ỡỗ
Ồồ Ỡỗ ỚỚ Ợợ Ờờ ỚỚ Ứứ Ừừ Ủủ ỠỠ
ỨỨ Ủủ ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãẫ ạả ãẫ

âáàãđéèê
 êéêêëíîïó
 ọỏõôốồốố
 ơớờởỡứừử
 ùưứừửỷỷ
 ỳỹÁÀÃĂǺǻ
 ǻǻǻǻǻǻǻ

Đ É Ê Ë Ì Í Î Ï Ó Ô Õ
Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ
À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É
Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó
Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü
Ý Þ ß à á â ã
ä å æ ç è é ê ë
ì í î ï ð ñ ò ó
ô õ ö ø ù ú û ü
ý þ ÿ

Â Â Â Â Â Â Đ É È È

Ê Ê Ê Ê Ê Ê Í Í Í Í Ó

Ọ Ọ Ọ Ọ Ọ Ọ Ọ Ọ Ọ

Ổ Ổ Ổ Ổ Ổ Ổ Ú Ú

Ù Û Û Û Û Û Û Û Û

Ý Ý Ý Ý Ý Á Á Á Á

Ă Ă Ă Ă Ă Ă Ă Ă Ă

Â Ã Đ É È Ê Ë Ê Ë

È Ê Ë Ì Í Î Ï Ó Ọ

Ò Ỏ Õ Ô Ớ Ộ Ồ Ỗ

Ỗ Ơ Ớ Ợ Ờ Ỡ Ỡ Ứ

Ự Ừ Ử Ữ Ứ Ứ Ự Ừ

Ử Ữ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ

18pt

ÁÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂĂĂĐÉÈÈÈÈÈÈÈÈÈÈÍÌÏÏÓỌÒỎÕÔÔÔÔ
 ÓÓÓÓÓÓÚÛÙÛÛÛÛÛÛÝÝÝÝÝÝÁÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂĂĂ
 ĐÉÈÈÈÈÈÈÈÈÈÈÍÌÏÏÓỌÒỎÕÔÔÔÔÓÓÓÓÓÓÚÛÙÛ
 ÛÛÛÛÛÛÝÝÝÝÝ

36pt

ÁÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂĂĂĐÉÈÈÈÈÈÈÈÈÈÈÍÌÏÏÓỌÒỎÕÔÔÔÔ
 ÔÓÓÓÓÓÚÛÙÛÛÛÛÛÛÝÝÝÝÝÝÁÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂĂĂ
 ĂĐÉÈÈÈÈÈÈÈÈÈÈÍÌÏÏÓỌÒ
 ỎÕÔÔÔÔÔÔỔỔỔỔỔỔÚÛÙ
 ÛÛÛÛÛÛÝÝÝÝÝ

72pt

ÁÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂ

Â Â Â Â Â Đ É È È

Ë Ê Ê Ê Ê Ê Í Í Í Ï

Ó Ọ Ò Ỏ Õ Ô Ồ Ộ Ò

Ổ Õ Ớ Ớ Ớ Ờ Ở Ở Ứ

Ự Ù Ủ Û Ư Ứ Ự Ừ Ử

Ữ Ý Ý Ý Ý Ý Á Ạ Ả

Ã Ẫ Ẫ Ẫ Ẫ Ẽ Ằ Ằ Ằ

À Á Â Æ É Ê Ë Ì
 Í Î Ï Ó
 Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü
 Ý Þ ß à á â ã

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bơ vơ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bây giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lúng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đâm lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái bà ba còn trẻ này. Người bà ấy phốp pháp, mà bà ấy hay hay, mà ông lý thì hay đau lưng lắm; những người có bệnh đau lưng hay sợ vợ mà chúa

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bơ vơ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bây giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bơ vơ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bây giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lúng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đâm lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bơ vơ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã để ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã để ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã để ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã để ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã để ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã để ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã để ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã để ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trù mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đây, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào để ra thân hắn, để ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiền răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế